

kunde komme til at stige, og det var ganske naturligt, thi da Loven traadte i Kraft, stod man ikke overfor en Veterinærskole, som allerede havde været i Gang, men man stod overfor et Forsøg paa at gennemføre en højere Landbrugsundervisning, et Forsøg, hvorom man ikke vidste, om det vilde lykkes. Og der var allerede dengang Tale om at lægge Høvebrugs- og Skovbrugsundervisningen derhen. Det var derfor naturligt, at man dengang var forsigtig, med at fastslaa flere Lærere, men det var en ligesaa naturlig Forudsætning, at en saadan Tilvæxt i Narenes Løb vilde ske, og det varede heller ikke længere end til 1858, førend de faste Læreres Antal maatte forøges med een. Siden er man saa gaaet videre; i 1863 kom der saa een til, i 1869 nok een, i 1874 een, i 1882 een og i 1887 fire, som ere bleve voterede saavel fra Folkethingets som fra Landstingets Side. Det Faktiske er altsaa, at der nu er 16, og af det Antal, der nu er foreslaaet, er der 2 til, med Hensyn til hvilke der hverken fra Flertallets eller Mindretallets Side er gjort nogen Indvendning; altsaa tilsammen 18. Dette store Spørgsmaal, som fra flere Sider er struet op til en overordentlig Høide, dette Spørgsmaal om faste Lærere, bestaar da egentlig kun deri, at der af Flertallet er foreslaaet 3 faste Lærere flere end af Mindretallet og af den høitæredede Minister igjen 3 flere end af Flertallet foreslaaet. Men, mine Herrer, lad os se en lille Smule paa, hvad dette egentlig bethder, dette Spørgsmaal om faste Læreres Ansættelse. Det er i det Hele taget kun to nye Fag, som der foreslaas etableret her, det er Dyrefysiologi og Plantefysiologi, og med Hensyn til disses Indførelse som Undervisningsfag er der ikke fra et eneste Menneskes Side blevet reist nogen Indvendning. Saa er der isørigt foreslaaet, at der i Husdyrbrugsfaget, som har baade naaet en stærk Udvikling, og som har stor Betydning, og hvor man har ønsket at dele Undervisningen mellem forskellige Elevklasser, skal ansættes 2 Lærere i Stedet for 1, men med Hensyn til alle de øvrige er der ikke et eneste nyt Fag, som foreslaas. Forskjellen mellem Regjeringens Forslag og den bestaaende Tilstand er kun den, at der er 6 Fag, hvor der foreslaas, at de hidtil med Honorarer lønnede Docenter gjøres til faste Lærere, og deri er Flertallet og Mindretallet ikke enige. Hvad bliver Forskjellen finantstielt set mellem de forskellige Forslag. Det, der her spørges om, er Forskjellen mellem Lønningerne til de faste Lærere og til Docenterne. Sætte vi nu Tallene tilfaarligt til 1,000 eller 1,500 Kroners For-

skjel, eftersom der er taget Hensyn til Opholdningen eller ikke, er Spørgsmaalet om saadanne 3 faste Lærere kun et Spørgsmaal om en aarlig Udgift af 4—5,000 Kr. Det er den finantzielle Side af Sagen, men man maa ogsaa se en lille Smule paa, hvad Betydning det har lige overfor Skolen. Naar den høitæredede Indenrigsminister har billiget Landbohøjskolens Forslag om Ansættelse af forskellige faste Lærere, har jo Motivet været dels det, at Ministeren, hvad jo ogsaa den øverste Ordfører udtalte, vilde sikke, at de Saagældende kunde gøre deres Gjerning ved Højskolen til deres Hovedgjerning, saaledes at de kunne virke for deres Fags videre Udvikling, og dels ogsaa det, at Hensigten netop er den at ordne Planen for Undervisningen paa en saadan Maade, at den gjøres saa frugtbringende som muligt. Men for at dette kan ske er en Deling af Elevklasserne nødvendig; og det kan man gjøre, naar man har faste Lærere. Af dem kan man fordrø, at de stille hele deres Tid til Højskolens Naadighed, medens de Folk, man engagerer — for at bruge et ligefremt Udtryk — som Timelærere, gjøre Forholdet ved Skolen til en Bigjerning, og man kan ikke tvinge dem til at anvende netop den Tid til Undervisningen, som passer Skolen bedst, men man maa tage meget Hensyn til deres Tid. Dette vil endnu mere blive Tilfældet, naar et andet stort Maal skal naaes, som er Hensigten med Undervisningen, nemlig at tilveiebringe en videre gaende Undervisning for dem, der gaa ud som Lærere ved de forskellige Skoler eller som Konsulenter ved de forskellige Landboforeninger. Med Hensyn til de enkelte Læreres Stilling skal jeg gjøre opmærksom paa, at medens der for Plantefysiologiens Vedkommende er reist Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at have fast ansat Lærer deri, saa kan jeg ikke sige Andet, end at ved en Institution som Landbohøjskolen, der særlig uddanner Elever i Høvebrug, Skovbrug og Landbrug, vil det være underligt, om man skulde ville stille sig imod Indførelsen af dette Fag. Naar jeg ser tilbage paa de Forhandlinger, der fandt Sted for nogle Aar siden, da var det ikke Regjeringen, men Folkethinget, som tog Initiativet til at hævde den Ansættelse, at naar der var et saadant særligt Fag som Plantefysiologi, saa skulde man netop at give vedkommende Lærer deri fast Ansættelse. Men hvad der gjælder for ren Plantefysiologi ved Universitetet, maa ogsaa gjælde for Plantefysiologi ved Landbohøjskolen, idet Fagets Opgave ved Siden af den øvrige Undervisning er den, at arbejde for at naae til praktiske